

[Inger Stilling Pedersen]

drøfte dem under udvalgsarbejdet, men vi kan ikke stemme for dem i den foreliggende form.

Flemming Hansen (KF):

Jeg skal væsentligst koncentrere mig om beslutningsforslag nr. B 52.

Det er det, der efter min opfattelse ligger realiteternes verden nærmest, og med det undgår vi da i hvert fald at skulle ændre hele den finanspolitik, vi har herhjemme, ændre moms-satser osv., og vi nærmer os vel med det et sted, hvor der er størst chance for, at man kan nå til en eller anden form for enighed.

Jeg bemærkede hr. Poul Nielsons udtalelser. Jeg har altid beundret hr. Poul Nielsons store ordforråd, han bruger ofte ord, jeg ikke forstår, men dem vil jeg fremover gå på talerstolen og få forklaret, for det må være ethvert menneskes ret at kunne forstå, hvad der bliver sagt fra Folketingets talerstol.

Hr. Poul Nielson brugte et udtryk, som jeg ikke bryder mig forfærdelig meget om, han talte om, at det var rutinepræget hysteri, når man havde en anden opfattelse end hr. Poul Nielson. Jeg må sige, at den form for arrogance synes jeg er topmålet.

Så vil jeg gerne sige om forslagene – og jeg vil koncentrere mig om beslutningsforslag nr. B 52 – at vi i den konservative folketingsgruppe naturligvis er enig i nødvendigheden af begrænsninger af CO₂-udslippet til gavn for miljøet gennem besparelser på energien.

Der er i vores folketingsgruppe ikke tvivl om, at vi på kortere eller længere sigt vil blive stillet over for miljøafgifter, som man har set det i enkelte andre lande indtil nu. Vi har, som det er nævnt i forslaget, set det i Sverige og i Norge, men vi må vel også sige, at der ikke er kommet forslag i EF endnu. Udviklingen går selvfølgelig i den retning, og det må også være rigtigt, at det sker via EF.

Udgangspunktet for den konservative folketingsgruppes indstilling er som tidligere meddelt, at vi efter vor opfattelse specielt af hensyn til erhvervslivet må afvente et EF-udspil, så ethvert forslag bliver konkurrenceneutralt i forhold til de virksomheder, der er inden for EF. Og med den beskrivelse, energiministeren har givet af, hvor hastigt det er på vej, synes jeg, at det er svært at afvise den klare logik i, at vi ikke skulle gå ind i et samarbejde med EF om disse ting.

Beslutningsforslag nr. B 52 opdeler bl.a. udgifterne for virksomhederne til på den ene side industri, landbrug og gartneri, idet man forestiller sig, at disse virksomheder skal undtages, hvorimod på den anden side handels- og servicefagene skal omfattes af nye afgifter. Det er altså udmærket, at den ene gruppe skal fritages, men man må spørge sig selv, hvorfor den anden gruppe i grunden ikke skal det.

Efter min opfattelse står vi over for en gammel opfattelse af erhvervslivet, der skelner mellem produktive erhverv og andre erhverv. Man taler også om, hvad der er produktivt, og hvad der er eksportorienteret, men så enkel er virkelighedens verden jo ikke. Det er mange år siden, at man på handelshøjskolerne blev enig i den opfattelse, at i et moderne samfund er en vare ikke færdigproduceret, før den er ude hos den endelige forbruger. Derfor føles det så meget mere urimeligt, at handelen skal rammes, og jeg skal i det følgende give nogle enkelte eksempler på, hvad det vil koste virksomhederne inden for bl.a. detailhandelen.

Jeg skal måske nok i første omgang tage min egen branche. Hr. Poul Nielson var så venlig at referere til skotøjsbranchen, og som branchemand er man jo altid glad for, at ens branche bliver bragt i fokus. Jeg forstår på hr. Poul Nielson, at fordi Danmark på et eneste område er billigere end de andre lande, er det altså socialdemokratisk politik, at man skal skynde sig at få hævet afgifterne på dette område. Det var dog en frygtelig tanke, at vi på et eneste område skulle være billigere eller have mindre afgifter end andre. Det har jeg ikke forståelse for!

Når vi ser på, hvor store afgifterne generelt er for den enkelte branche og for de enkelte forretninger, er det ikke sikkert, at det er så små tal, vi taler om. Jeg har talt med De Samvirkende Købmandsforeninger, og de meddeler, at for et jævnt stort supermarked er det 40.000 kr., vi taler om i ekstra afgift. Det kan da godt være, at det er småpenge, men jeg ved, hvor hård konkurrencen er inden for detailhandelen. Normalt skulle man forvente med normal markedsorientering, at det var forbrugerne, der kom til at betale, men med den nedlæggelse af fødevarerforretninger, der er i øjeblikket, vil det blive de pågældende detailhandlere, der kommer til at betale. Jeg synes bare, man skal fortælle, at sådan er virkelighedens verden. Man har i øvrigt i detailhandlernes organisationer beregnet, at vi taler om 223 mio. kr. årligt i ekstra afgifter.